

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติศุลกากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พุทธศักราช ๒๕๖๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก

พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า วิธีจัด และ ปฏิบัติการของกรมศุลกากรนั้น สมควร
จะกำหนดลงไว้ให้เป็นระเบียบสืบไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ โดยบทมาตราดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติศุลกากร พระ
พุทธศักราช ๒๕๖๙ และให้ใช้เป็นกฎหมายเมื่อพ้นวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว ๓
เดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทวิเคราะห์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่
ศุลกากร และในการแปลความแห่งพระราชบัญญัติหรือบทกฎหมายนั้น ๆ ถ้อยคำต่อไปนี้ ถ้าไม่
แย้งกับความในบทหรือเนื้อเรื่องไซ้ ให้มีความหมายและกินความรวมไปถึงวัตถุและสิ่งทั้งหลาย
ดังกล่าวไว้ต่อไปนี้ คือ

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำว่า “เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำว่า “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากร

สำนักงาน

คำว่า “พนักงานศุลกากร” และ “พนักงาน” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง
บุคคลใด ๆ ซึ่งมีตำแหน่งรับราชการในกรมศุลกากร หรือนายอำเภอ หรือผู้ช่วยนายอำเภอซึ่งได้
แต่งตั้งเป็นพิเศษ ให้กระทำการแทนกรมศุลกากร

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงพนักงานใด ๆ ซึ่ง
ได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่เฉพาะการ หรือพนักงานใดซึ่งกระทำหน้าที่โดยเฉพาะในกิจการตามหน้าที่
ของตนโดยปกติ

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำว่า “ท่าต่างประเทศ” “ภาคต่างประเทศ” หรือ “เมืองต่างประเทศ”
หมายความว่า ท่าใด ๆ นอกพระราชอาณาจักรสยาม

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำว่า “เรือกำปั่น” หรือ “เรือ” ให้รวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่ได้ทำขึ้นหรือใช้ในการนำส่งคนหรือทรัพย์สินโดยทางน้ำ

คำว่า “นายเรือ” หมายความว่า บุคคลใด ๆ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือควบคุมเรือ

คำว่า “ค่าภาษี” หมายความว่า ค่าภาษี ค่าอากร ค่าธรรมเนียม หรือ ค่าภาระติดพันในทางศุลกากร หรือ อากรชั้นใน

คำว่า “ศุลกากรได้ตรวจมอบไปถูกต้องแล้ว” หมายความว่า และกินความรวมว่าได้ปฏิบัติครบถ้วนตามกฎหมาย ได้ทำใบขนสินค้าถูกต้องและได้เสียค่าภาษีและค่าภาระติดพันครบถ้วนแล้ว

คำว่า “ผู้นำของเข้า” หมายความว่า รวมทั้งและใช้ตลอดถึงเจ้าของหรือบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ครอบครองหรือมีส่วนได้เสียชั่วขณะหนึ่งในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาจนถึงเวลาที่ได้ส่งมอบให้ไปโดยถูกต้องพ้นจากรักษาของพนักงานศุลกากร และคำว่า “ผู้ส่งของออก” ให้มีความหมายเป็นทำนองเดียวกัน โดยอนุโลม

วิธีจัดการและกำหนดทำ ฯลฯ

มาตรา ๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะได้ทรงตั้งหรือทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เสนาบดีตั้งบุคคลผู้สมควรขึ้นเป็นหัวหน้าจัดการงานในกรมศุลกากร และกำกับตรวจตรากิจการอันเป็นหน้าที่ของกรมนั้น บุคคลผู้นั้นซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “อธิบดี” ให้มีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุมบรรดาพนักงานทั้งหลายในกรมศุลกากร มีอำนาจให้เงินเดือนและเงินรางวัล เรียกประกันสำหรับความประพฤติดี และออกข้อบังคับสำหรับกรมตามที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปโดยเรียบร้อย และบังคับการให้เป็นไปตามนั้น

มาตรา ๔ เสนาบดีจะกำหนดและให้อนุมัติเขตศุลกากรลง ณ ท่าใด หรือที่ใด ๆ ก็ได้ในพระราชอาณาจักร สำหรับการนำของเข้าหรือส่งของออก

มาตรา ๕ อธิบดีจะตั้งด่านตรวจเรือกำปั่นเข้าและออก และจะวางพนักงานไว้ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเวลาที่เรื่อนั้นอยู่ในเขตน่านน้ำสยามก็ได้

มาตรา ๖ (๑) อธิบดีจะกำหนดที่อันสมควรมากน้อยแห่งให้เป็นทำเนียบท่าเรือตามกฎหมายสำหรับบรรทุกของลง และขนของขึ้น และกำหนดแสดงเขตแห่งทำเนียบท่าเรือนั้น ๆ ไว้ก็ได้ ห้ามมิให้เรือลำใดบรรทุกสินค้าลง หรือขนสินค้าขึ้น ณ ที่อื่น นอกจาก ณ ที่ซึ่งได้ให้อนุมัติตั้งว่านั้น หรือภายในเขตที่อธิบดีได้อนุมัติ และอธิบดีจะเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ปกครองที่นั้น โดยให้ทำทัณฑ์บนหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจก็ได้

(๒) อธิบดีอาจดำริสั่งได้ว่า การตรวจสินค้าเข้าและออกนั้นจะพึงกระทำ ณ ที่ใด

และโดยวิธีใด และจะบังคับให้สร้างและอนุมัติการสร้างโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงสำหรับเป็นที่
 ตรวจสอบและเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้ตรวจมอบก็ได้ บรรดาโรงพักสินค้าและที่มั่นคงเหล่านั้น ต้องจัดให้มี
 ที่อันสมควรไว้เป็นที่ทำการ ทั้งต้องมีรั้วและประตูให้สมควรจนเป็นที่พอใจของอธิบดี บรรดา
 ประตุนอกและในทั้งปวงต้องลั่นด้วยกุญแจของรัฐบาล ส่วนลูกกุญแจนั้น ให้เก็บรักษาไว้ที่ศาล
 สถาน ผู้ใดเอากุญแจนั้นออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือบังอาจลอบเข้าไปในโรงพักสินค้าหรือที่
 มั่นคงเช่นว่านั้น ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท หรือจำไม่เกิน ๖ เดือน

(๓) ถ้าผู้ค้าหรือเจ้าของหรือผู้ปกครองทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง

ต้องรับความเสียหาย เพราะเหตุมิได้ไขกุญแจของรัฐบาล ในเวลาอันควรเพื่อเริ่มทำการ (คือเวลา
 เริ่มทำราชการประจำวัน หรือเวลาเริ่มทำการล่วงเวลาตาม ซึ่งมีใบอนุญาตทางราชการ) ท่านว่า
 กรมศุลกากรต้องรับผิดชอบใช้ค่าทดแทนให้แก่ผู้ค้าเจ้าของหรือผู้ปกครองที่นั้นไม่เกินที่ได้เสียหายไป

(๔) ของที่ยังไม่ตรวจมอบนั้น ห้ามมิให้เคลื่อนย้ายที่หรือเอาเข้ารวม หรือเลือก
 คัด หรือแบ่งแยกกอง หรือบรรจุ หรือกลับบรรจุใหม่ ณ ทำเนียบทำเรือหรือโรงพักสินค้าใด ๆ
 นอกจากจะได้รับอนุญาตและมีพนักงานกำกับตรวจตราอยู่ด้วย

(๕) พนักงานกำกับทำเนียบ ทำเรือ หรือโรงพัก สินค้าใด ๆ จะสั่งให้เอาของที่ยัง
 ไม่ได้ตรวจมอบเข้าเก็บไว้ในโรงพักสินค้าหรือที่ล้อมอันมั่นคงก็ได้ ในเมื่อเป็นวิสัยจะทำได้และเมื่อ
 เป็นการจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน และของที่ยังไม่ได้ตรวจมอบนี้ห้ามมิให้
 ปล่อยทิ้งไว้ในที่ส่วนใดส่วนหนึ่งแห่งทำเนียบทำเรืออันเป็นที่โล่ง ซึ่งอธิบดีเห็นว่าศุลกากรจะไม่
 สามารถระวังรักษาให้เพียงพอได้

มาตรา ๗ (๑) บรรดาทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้าและที่มั่นคงทั้งหลายในท่า
 กรุงเทพฯ ซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้า
 และที่มั่นคงซึ่งได้อนุมัติแล้วตามความในมาตราก่อน แต่หากต้องเป็นที่ซึ่งไม่มีทางจะเข้าไปใน
 โรงพักสินค้าและที่มั่นคงนั้น ๆ ได้ เมื่อได้ลั่นกุญแจของรัฐบาลแล้ว

(๒) เมื่อได้ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้แล้ว ถ้าผู้ใดร้องขออนุมัติทำเนียบทำเรือ
 โรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงแห่งหนึ่งแห่งใด และอธิบดีไม่เต็มใจจะให้อนุมัติไซ้ร้ ให้อธิบดีแจ้ง
 ข้อขัดข้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้ร้องภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง ในเมื่อที่นั้น ๆ
 ตั้งอยู่ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ หรือภายในสองเดือนถ้าตั้งอยู่ที่อื่น ถ้าและคำแจ้งข้อขัดข้องนั้นมิได้
 ส่งไปภายในกำหนดเวลาดังระบุไว้นี้ไซ้ร้ ให้พึงถือว่าที่นั้น ๆ เป็นอันได้อนุมัติแล้ว ถ้าอธิบดีและ
 ผู้ร้องไม่สามารถจะตกลงกันได้ ก็ให้ตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละสองคนเป็นผู้ตัดสินข้อโต้เถียง ถ้า
 อนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายตกลงกันได้ ให้อนุญาโตตุลาการนั้น ๆ ตั้งผู้ชี้ขาด และให้เป็นอันยุติ
 ถึงที่สุดตามคำตัดสินของผู้ชี้ขาดนั้น

(๓) การให้อนุมัติชั่วคราวสำหรับที่ต่าง ๆ ซึ่งคิดจะตั้งขึ้นนั้น เมื่อผู้ร้องได้ทำ
 แผนผังส่งแล้ว ก็ให้อนุมัติชั่วคราวได้

(๔) เจ้าของหรือผู้ปกครองทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงทุกแห่ง ซึ่ง
 ได้อนุมัติตามพระราชบัญญัตินี้ จะได้รับคำแจ้งความแถลงการให้อนุมัตินั้นเป็นลายลักษณ์อักษร

ในคำแจ้งความนี้ให้แสดงเขตและระเบียบการแห่งที่นั้นลงไว้ให้ชัดเจน และถ้าเจ้าของหรือผู้ปกครองที่ได้ยื่นแผนผังอันแท้จริงแห่งที่นั้นด้วย ก็ให้อธิบดีเขียนคำรับรองแผนผังนั้น อนึ่งการให้อนุมัติที่ใด ๆ ดังได้ระบุและกำหนดเขตไว้ นั้น ให้เป็นอันสมบูรณ์อยู่ตราบเท่าเวลาซึ่งที่นั้น ๆ คงรูปอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงในทางก่อสร้างและระเบียบการ และตราบเท่าเวลาที่ประกัน ซึ่งได้ให้ไว้ยังคงเป็นที่พอใจของอธิบดี

มาตรา ๘ อธิบดีจะให้อนุมัติและกำหนดคลังสินค้า หรือที่มั่นคงอันมิใช่เป็นคลังสินค้า หรือที่มั่นคงชนิดที่อยู่ในความหมายแห่งมาตรา ๖ และ ๗ นั้นก็ได้ และอาจสั่งว่าส่วนใดหรือภาคใดแห่งคลังสินค้าหรือที่เช่นนั้น จะพึงใช้เป็นที่เก็บของได้และโดยวิธีใด อธิบดีอาจดำริสั่งว่าของอย่างใด หรือมีปริมาณเท่าใดที่จะพึงเก็บในที่นั้น ๆ ได้ และอาจออกข้อบังคับเพื่อดำเนินการและกำกับตรวจตราที่นั้น ๆ ให้เป็นไปโดยชอบ อธิบดีอาจเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าหรือที่มั่นคงโดยให้ทำทัณฑ์บน หรือทำประการอื่นจนเป็นที่พอใจ เพื่อจัดการคลังสินค้า หรือที่มั่นคงเช่นนั้นให้เป็นไปโดยชอบ และเพื่อเป็นประกันให้ใช้ค่าภาษีเงินเต็มจำนวน อันจะพึงเรียกเก็บในเวลาใด ๆ สำหรับของที่เก็บไว้ นั้น อนึ่งคลังสินค้าหรือที่มั่นคงซึ่งได้อนุมัติตามมาตรานี้ ต้องบังคับตามบทบัญญัติที่กล่าวไว้โดยพิศดารในมาตรา ๘๗ ถึงมาตรา ๙๗

มาตรา ๙ บรรดาคลังสินค้า โรงเก็บสินค้า หรือที่มั่นคงอย่างอื่นจะเป็นที่สำหรับตรวจหรือเก็บของก็ดี ให้พ่อค้าหรือบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องสร้างขึ้น และบำรุงรักษาโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

หมวด ๓

การเสียค่าภาษี

มาตรา ๑๐ บรรดาค่าภาษีนั้น ท่านให้เก็บตามบทพระราชบัญญัตินี้และตามพิกัตอัตราที่ใช้อยู่ในเวลานั้น การเสียค่าภาษีนี้นั้นท่านบังคับให้เสียแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเงินตราในเวลาที้ออกใบขนสินค้าให้

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ราคาอันแท้จริงในท้องตลาดสำหรับของอย่างใดนั้น ท่านให้ถือตามราคาขายส่งเงินสด (ในส่วนสินค้าขาเข้า ไม่รวมค่าภาษี) ซึ่งจะพึงขายของประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ที่นำของเข้าหรือส่งของออกแล้วแต่กรณี โดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด

มาตรา ๑๒ ถ้าไม่ตกลงในเรื่องราคาอันแท้จริงในท้องตลาดสำหรับของอย่างใด ๆ ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะรับของนั้นไว้เป็นค่าภาษี หรือจะซื้อของนั้นไว้ทั้งหมด หรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือกองหนึ่งกองใดในของชนิดหนึ่งหรือประเภทหนึ่ง เต็มทั้งส่วนหรือทั้งกองตามราคาทีแสดงไว้ เพิ่มขึ้นอีกร้อยละสองกึ่ง หรือถ้าไม่รับของไว้เป็นค่าภาษี หรือรับซื้อไว้ตั้งว่านี้ อธิบดีและ

สำนักงาน เจ้าของต่างมีอำนาจตั้งอนุญาโตตุลาการมีจำนวนเท่ากัน แต่ไม่เกินฝ่ายละสองคน เพื่อช่วยให้ตกลงกัน
สำนักงาน ในข้อโต้เถียง แต่หากเป็นบุคคลที่อยู่ใต้อำนาจศาลกงสุลต่างประเทศ ให้กงสุลและอธิบดี
สำนักงาน เป็นผู้ตั้งอนุญาโตตุลาการ

สำนักงาน ถ้าอนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายไม่ตกลงกันได้ ให้อนุญาโตตุลาการนั้น ๆ ตั้งผู้ชี้
สำนักงาน ขาด และให้เป็นอันยุติถึงที่สุดตามคำตัดสินของผู้ชี้ขาดนั้น

สำนักงาน มาตรา ๑๓ บรรดาการซึ่งของ การสอบ การตีราคาของ ฯลฯ เพื่อประเมินค่า
สำนักงาน ภาษี หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นในราชการนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในกรมศุลกากรเป็นผู้ทำ

สำนักงาน หมวด ๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงาน การตรวจของและป้องกันลักลอบหนีศุลกากร

สำนักงาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน มาตรา ๑๔ เมื่อของผ่านศุลกากร หรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากร
สำนักงาน ด้วยประการใด ๆ ก็ได้ พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรคนหนึ่งคนใดจะให้เปิดหีบห่อและตรวจของนั้น
สำนักงาน ในเวลาใด ๆ ก็ได้ พนักงานนั้นจะเอาตัวอย่างของใด ๆ ไปเพื่อตรวจหรือสอบ หรือตีราคา หรือ
สำนักงาน เพื่อประโยชน์อย่างอื่นก็ได้แล้วแต่จะเห็นว่าจำเป็น ตัวอย่างของนี้ต้องส่งให้โดยไม่คิดราคา และ
สำนักงาน พนักงานนั้นจะเลือกเอาออกจากหีบห่อหรือส่วนใดแห่งของนั้นก็ได้อีก แต่ตัวอย่างของเช่นนี้จะต้อง
สำนักงาน เอาไปแต่เพียงขนาดหรือปริมาณพอสมควร และจะต้องเอาออกโดยวิธีอันจะทำให้เจ้าของเสียหาย
สำนักงาน หรือลำบากอย่างน้อยที่สุดที่จะเป็นได้ และเมื่อไรสามารถจะคืนได้ ก็ให้คืนแก่เจ้าของไปโดยเร็ว

สำนักงาน มาตรา ๑๕ พนักงานศุลกากรอาจขึ้นไปบนเรือลำใด ๆ ก็ได้ภายในพระราช
สำนักงาน อาณาเขต และอาจอยู่ในเรือนั้นได้ตลอดเวลาที่ทำการบรรทุกสินค้าลงหรือขนสินค้าขึ้น หรือ
สำนักงาน จนกว่าเรือนั้นออกไป ไม่ว่าในที่ไหนส่วนใด ๆ ของเรือ และไม่ว่าในเวลาใด ๆ ให้พนักงานศุลกากร
สำนักงาน เข้าถึงและตรวจค้นได้ และอาจตรวจดูสมุดหนังสือหรือบันทึกเรื่องราว หรือเอกสารไม่ว่าอย่างใด
สำนักงาน ๆ ที่เกี่ยวกับสินค้าในเรือได้ อาจสั่งให้เปิดห้องส่วนใด ๆ ของเรือ หรือให้เปิดหีบห่อ หรือที่บรรจุ
สำนักงาน ของอย่างใด ๆ ได้ หรือถ้าจำเป็นจะให้หักเปิดสิ่งนั้น ๆ ก็ได้ อาจประจำเครื่องหมายหรือ
สำนักงาน ประทับตรา หรือลั่นกุญแจ หรือผูกมัดของใด ๆ ที่อยู่ในเรือ หรือที่ใด หรือหีบห่อใด ๆ ก็ได้ และ
สำนักงาน ถ้าเครื่องหมาย ดวงตรา กุญแจ หรือเครื่องผูกมัดนั้นได้มีผู้ถอนไป หรือเปิดออก หรือหักต่อย
สำนักงาน หรือเปลี่ยนแปลงไปโดยจงใจไซ้ ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

สำนักงาน มาตรา ๑๖ ของใดที่ศุลกากรยังมีได้ตรวจมอบไปโดยชอบ พนักงานศุลกากรอาจ
สำนักงาน ถอนไป ขนขึ้นและเก็บไว้ในที่มั่นคงก็ได้

สำนักงาน มาตรา ๑๗ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นหีบห่อของคนโดยสารแล้วปล่อยผ่าน
สำนักงาน ภาษีได้ และถ้าในหีบห่อนั้นมีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีก็ดี ของต้องจำกัดก็ดี ของต้องห้ามก็ดี
สำนักงาน พนักงานจะกักหีบห่อนั้นไว้ก็ได้

มาตรา ๑๘ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเขตท่า หรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันพนักงานนั้นควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งของอันยังมีได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้ามจึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่งก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด ผู้นั้นอาจร้องขอให้นำตนอย่างรวดเร็วตามควรแก่เหตุไปยังพนักงานศุลกากรผู้ใหญ่ มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตร หรือนายด่าน หรือไปยังอำเภอที่ใกล้ที่สุด หรือผู้บังคับการสถานีตำรวจ หรือถ้าเป็นผู้อยู่ที่อำนาจศาลกงสุลต่างประเทศ ให้นำไปยังกงสุลของตน ส่วนพนักงานที่มีผู้นำบุคคลเช่นนี้มาส่งนั้น จะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้ใช้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น

ถ้าพนักงานผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๑๙ พนักงานศุลกากรอาจสั่งให้หยุดรถ เกวียน หรือยานพาหนะอย่างอื่น ๆ และตรวจค้นเพื่อให้ทราบว่ามีของที่ลักลอบหนีศุลกากรหรือไม่ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่ารถเกวียน หรือยานพาหนะนั้นได้ใช้ หรือกำลังใช้เนื่องกับเรือกำปั่น หรือคลังสินค้า หรือโรงเก็บสินค้า หรือที่ขนของขึ้น หรือทำเนียบท่าเรือ หรือทางน้ำ หรือทางผ่านพรมแดน หรือทางรถไฟ ผู้ใดไม่ยอมหรือขัดขวาง หรือพยายามจะขัดขวางต่อการตรวจเช่นนี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๐ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำผิด หรือพยายามจะกระทำผิด หรือใช้ หรือช่วย หรือยุยงให้ผู้อื่นกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งยังสถานีตำรวจพร้อมด้วยของกลางที่เกี่ยวกับการกระทำผิด หรือพยายามจะกระทำผิด เพื่อจัดการตามกฎหมาย และถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดได้กระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือมีสิ่งของไปกับตัวอันเป็นของที่เกี่ยวกับการกระทำผิดมาแล้ว หรืออาจได้กระทำผิดขึ้นก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นส่งไปจัดการโดยท่านเองเดียวกัน แต่ถ้าบุคคลที่ถูกจับนั้นอยู่ใต้อำนาจศาลกงสุลต่างประเทศ ให้ส่งตัวไปยังกงสุลของผู้นั้นโดยไม่เนิ่นช้า

มาตรา ๒๑ เรือทุกลำเมื่อมาถึงเขตท่าต้องหยุดลอยลำ ณ ด้านตรวจที่กำหนดไว้ และต้องให้ความสะดวกทุกอย่างแก่พนักงานศุลกากร ในการที่จะเข้าไปและขึ้นบนเรือ ถ้าพนักงานศุลกากรสั่งให้เรือนั้นทอดสมอก็ต้องกระทำตาม นายเรือต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานอันเกี่ยวแก่เรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทางและลักษณะของสินค้าในเรือ ให้ นายเรือรายงานถึงอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดอันมีอยู่ในเรือ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สั่ง นายเรือต้องส่งมอบ อาวุธปืน และกระสุนปืนทั้งหมดให้อยู่ในความรักษาของพนักงานกำกับด่านตรวจ และให้ส่งวัตถุระเบิดทั้งหมดไปในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้ตั้งแต่งขึ้นเพื่อการนี้ นายเรือต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันควรของพนักงานศุลกากรทุกประการ ให้วางพนักงานศุลกากรลงประจำเรือ เพื่อกำกับไปจนถึงที่จอดในท่าอันจะได้กำหนดให้สำหรับลำเรือนั้น

ให้ประพุดต่อพนักงานศุลกากรโดยสุภาพ และให้พนักงานนั้น ๆ มีที่พักบนเรือโดยสมควร ห้ามมิให้เรือลำใดล่วงด่านตรวจไปโดยไม่มีพนักงานศุลกากรลงประจำบนเรือ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษจากพนักงานกำกับด่าน ถ้าและนายเรือหรือบุคคลผู้ใดซึ่งเป็นผู้ควบคุมเรือ ไม่ยอมหรือละเลยไม่กระทำตามตังว่านี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๒๒ เรือลำใดออกไปจากท่าจะให้พนักงานศุลกากรกำกับไปจนถึงด่านตรวจก็ได้ เมื่อไปถึงที่นั้นให้เรือหยุดลอยลำ เพื่อส่งพนักงานขึ้น และเพื่อให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ ส่วนอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดใด ๆ ที่ได้ส่งมอบไว้ในความรักษาของศุลกากรเมื่อเรือมาถึงนั้น ให้คืนแก่เรือไป ถ้าเรือลำใดมีพนักงานศุลกากร หรือพนักงานอื่นของรัฐบาลอยู่บนเรือ และออกจากท่าไป โดยพนักงานนั้น ๆ ไม่ยินยอมก็ดี หรือไม่ให้ความสะดวกอันควรแก่พนักงานเพื่อทำการตามหน้าที่ ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๒๓ ถ้าเรือลำใดที่จะพึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่หยุดลอยลำเมื่อได้สั่งให้หยุด และมีเรือในราชการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือของกรมศุลกากร ชักธงหมายตำแหน่ง ธงหมายราชการไล่ติดตามไป เมื่อได้ให้ยิงปืนเป็นอาณัติสัญญาณหนึ่งก่อนแล้ว ท่านว่าพนักงานควบคุมเรือที่ไล่ติดตามนั้น มีอำนาจตามกฎหมายที่จะยิงเรือซึ่งกำลังหนีนั้นได้

มาตรา ๒๔ สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจยึดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๕ บรรดาของหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือถ้าไม่มีพนักงานเช่นว่านี้ภายในระยะเวลาไล่พอควร ก็ให้ส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของอำเภอที่ใกล้ที่สุด ซึ่งจะได้รักษาไว้แทนศุลกากร สิ่งของที่ยึดและริบไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ศุลกากรนั้น ให้จำหน่ายตามแต่อธิบดีจะสั่ง

มาตรา ๒๖ สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องยึดตามพระราชบัญญัตินี้ จะนำไปแสดงที่สถานีตำรวจหรือศาลก็ได้ในเมื่อเป็นของต้องการในคดีที่ตำรวจฟ้อง ในการนี้ให้พนักงานตำรวจแจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังพนักงานศุลกากรว่า ของนั้นได้ยึดไว้ แล้วให้จัดการนำของนั้นไปยังศุลกสถานโดยเร็วตามแต่จะทำได้ และส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของศุลกากร

มาตรา ๒๗ ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในพระราชอาณาจักรสยามก็ดี หรือส่ง หรือพาของเช่นว่านี้ออกไปนอกพระราชอาณาจักรก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามา หรือส่งออกไปก็ดี หรือย้ายถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนี้

จากเรือกำปั่น ทำเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง หรือโรงเก็บของโดยมิได้รับอนุญาต กิติ หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านี้ กิติหรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถอน หรือกระทำการใดแก่ของเช่นว่านี้ กิติ หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากร หรือในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำของเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ กิติ หรือหลีกเลี่ยงข้อห้ามหรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้นกิติ สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ท่านว่าผู้กระทำผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือปรับเป็นเงินสามเท่าราคาของซึ่งได้เสียค่าภาษีแล้ว หรือจำไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๒๘ ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดอยู่ในเขตท่ามีสินค้าในเรือ และภายหลังมาปรากฏว่าเรือลำนั้นเบาลอยตัวขึ้น หรือมีแต่อับเฉาและนายเรือไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่า ได้ขนสินค้าขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายไซ้ ท่านว่านายเรือนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหมื่นบาทหรือจะให้ริบตัวเรือนั้นไว้ก็ได้

มาตรา ๒๙ ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดมีที่ปิดบังหรือที่พราง หรือเครื่องกลอุบายอย่างใด ๆ ทำขึ้นไว้เพื่อลบลอบหนีศุลกากร ท่านว่า นายเรือ นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท แต่นายเรือไม่พึงต้องรับโทษ นอกจากจะมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้ละเลยไม่ระวังให้เข้มงวดตามควรที่จะป้องกัน หรือว่าได้เกี่ยวข้อง หรือรู้เห็นด้วยในการสร้าง หรือทำ หรือวาง หรือใช้ที่ หรือเครื่องกลอุบายนั้น อนึ่งที่หรือเครื่องกลอุบายนี้ให้ทำลายเสีย หรือทำให้เป็นของไร้โทษทุจริตจนเป็นที่พอใจของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๐ ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดมีของเป็นหีบห่อซึ่งมีขนาด หรือลักษณะขัดต่อบทพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมาย หรือประกาศอื่น ท่านว่านายเรือมีความผิดระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และของนั้นให้ริบเสีย

มาตรา ๓๑ ของที่ต้องเสียค่าภาษี หรือที่ต้องจำกัด หรือต้องห้ามนั้น ผู้ใดนำหรือยอมให้ผู้อื่นนำ หรือเกี่ยวข้องในการนำลงใน หรือออกจากเรือลำใดในทะเล หรือในแม่น้ำลำคลอง ซึ่งอาจเป็นทางแก่การฉ้อประโยชน์รายได้ของแผ่นดินกิติ การหลีกเลี่ยงข้อจำกัด หรือข้อห้ามกิติ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗

มาตรา ๓๒ เรือชนิดใด ๆ อันมีระวางบรรทุกไม่เกินสองร้อยห้าสิบตันกิติ รถเกวียน ยานพาหนะ หีบ หรือภาชนะอื่นใดกิติ หากใช้ในการย้ายถอนซ่อนเร้น หรือขนของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้าม ท่านว่าให้ริบเสียสิ้น และถ้ามีของอื่นรวมอยู่ในหีบห่อหรือภาชนะอื่น หรือในรถ เกวียน ยานพาหนะ อันปรากฏว่ามีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัด หรือต้องห้ามนั้นด้วยไซ้ ท่านว่าให้ริบของนั้น ๆ เสียด้วยดุษฎีกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๓ ถ้ามีความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรเกิดขึ้นเกี่ยวกับเรือซึ่งมีระวาง บรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตัน และนายเรือนั้นไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่าตนได้จัดการเต็มตามวิสัยที่จะจัดได้ เพื่อที่จะสืบค้นให้พบและป้องกันเสียซึ่งการกระทำผิดนั้นแล้วไซ้ ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๔

ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดฐานหลีกเลี่ยง หรือพยายาม หลีกเลี่ยงไม่เสียค่าภาษี หรือหลีกเลี่ยงการที่ต้องจำกัด หรือต้องห้ามนั้น ท่านให้รับเสียสินโดยมิ พักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือหาไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕

บรรดาของที่นำเข้ามา หรือส่งออกโดยทางไปรษณีย์นั้น ต้องสำแดง และลงบัญชีโดยถูกต้อง และมีระวางโทษเป็นทำนองเดียวกันกับของที่นำเข้ามา หรือส่งออกโดย ทางเรือ เว้นไว้แต่ความรับผิด และโทษนั้นจะตกแก่ผู้มีชื่อที่จะรับของอันนำเข้ามา และผู้ส่งของอัน จะส่งออกไป หรือตกแก่ผู้รับ หรือผู้นำของส่ง ณ ที่ทำการไปรษณีย์แล้วแต่กรณี

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

มาตรา ๓๖

บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๗ ให้ใช้บังคับแก่ของที่นำเข้ามา หรือ ส่งออกไปโดยทางไปรษณีย์ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๗

พนักงานเจ้าหน้าที่อาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไป จากพระราชอาณาจักรได้ และถ้ามีความสงสัย อาจก็ก่ห่อจดหมายใด ๆ ไว้ ณ ศุลกสถานได้ จนกว่าผู้ส่ง หรือผู้มีชื่อที่จะรับจะได้กระทำให้เป็นที่น่าพอใจว่า ไม่มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือที่ ต้องจำกัด หรือต้องห้ามในห่อนั้น การที่ศุลกากรจะตรวจห่อไปรษณีย์นี้ จะกระทำ ณ ที่ทำการ ไปรษณีย์ หรือที่ศุลกสถานก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕

การนำของเข้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๘

นายเรือทุกลำที่บรรทุกสินค้า หรือมีแต่อับเฉา ซึ่งมาแต่ภายนอก พระราชอาณาจักร ต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดไว้ (ใน แบบ ๑) ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เมื่อเรือมาถึงท่า เมื่อยื่นรายงานนี้ให้นายเรือแสดงใบทะเบียน เรือเพื่อตรวจด้วย และรายงานนี้ต้องทำขึ้นก่อนเปิดระวางเรือ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษและ ถ้าเรือลำใดมาถึงท่า มีสินค้าต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออกก็ดี หรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในพระ ราชอาณาจักรก็ดี นายเรือจะต้องแถลงข้อความว่าด้วยสินค้านั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย ถ้าและเรือ ลำนั้นจะเดินต่อไปยังท่าอื่นภายในพระราชอาณาจักร นายเรือจะต้องมีสำเนาเดินทาง ซึ่งพนักงาน เจ้าหน้าที่รับรองแล้วไปด้วย และจะต้องแสดงสำเนาในเมื่อทำรายงานขาเข้ายื่น ณ ท่าอื่น และ จะต้องทำดังนี้ต่อไปทุก ๆ ท่าจนกว่าเรือนั้นจะได้ออกพ้นไป หรือจนกว่าจะได้ถ่ายสินค้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

ต่างประเทศออกจากเรือหมด แล้วแต่กรณี ถ้ามีการทำผิดต่อบทมาตรานี้ด้วยประการใด ๆ ท่าน
ว่านายเรือมีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดย
ถูกต้องนั้น ให้ยกไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำการขาดตก
บกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี

มาตรา ๓๙ ถ้านายเรือรายงานว่า ไม่รู้ว่าในหีบห่อที่ประสงค์จะส่งออกไปกับเรือ
นั้นมีสิ่งใดบ้าง พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อนั้นออกเพื่อตรวจดูก็ได้ และถ้าปรากฏว่าใน
หีบห่อนั้นมีของซึ่งต้องห้ามมิให้นำเข้ามา ท่านให้รับของนั้นไว้ เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออก
ไปได้

มาตรา ๔๐ ของใด ๆ ซึ่งในขณะเวลานำเข้ามานั้น ไม่เป็นของต้องห้ามตาม
พระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมาย หรือประการอื่น จะนำเข้ามาในพระราชอาณาจักรก็เป็นการ
ชอบธรรม แต่ก่อนจะปล่อยของนี้ไปพ้นจากความรักษาของศุลกากรจะต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตาม
กฎหมาย กับยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียค่าภาษีศุลกากรจนครบ หรือให้เงินสดไว้เป็น
ประกัน

มาตรา ๔๑ ถ้ามีความจำเป็นด้วยประการใด ๆ เกี่ยวด้วยการศุลกากรที่จะ
กำหนดเวลาเป็นแน่นอนว่า การนำของใด ๆ เข้ามา จะพึงถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อไรไซ้ ท่านให้ถือ
ว่าการนำของเข้ามาเป็นอันสำเร็จแต่ขณะที่เรือซึ่งนำของเช่นนั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะถ่ายของจาก
เรือ หรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง

มาตรา ๔๒ ก่อนจะขนของใด ๆ ออกจากเรือลำใด ให้ทำใบขนบริบูรณ์ หรือใบ
ขนไม่บริบูรณ์เป็นสองฉบับ มีข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ (ใบแนบ ๒) ยื่นต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ให้รับไว้ เมื่อได้ทำใบขนไม่บริบูรณ์ก็ให้ขนของขึ้นได้ แต่จะส่งมอบของไปยังไม่ได้
นอกจากจะได้อนุญาตพิเศษและตราใบพนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่รับใบขนบริบูรณ์ก็มีให้ถือว่าของ
นั้น ๆ ได้มีใบขนสินค้ายื่นโดยถูกต้อง

เมื่อผู้นำของเข้าไม่มีรายละเอียดสำหรับของ จะทำใบขนไม่บริบูรณ์ชนิด ใบขอ
เปิดตรวจ (ใบแนบ ๓) ยื่นก่อนก็ได้ และในกรณีเช่นนี้ ผู้นำของเข้าต้องไปขอให้ตรวจของนั้น
ภายในสิบวันนับแต่เมื่อได้ยื่นใบขนไม่บริบูรณ์ แล้วทำใบขนบริบูรณ์ยื่นโดยพลัน
นายเรือหรือตัวแทนจะทำใบขนไม่บริบูรณ์ โดยยื่นใบคู่บัญชีสินค้าสำหรับเรือ
หมายเหตุไว้ว่า เฉพาะเพื่อขนขึ้นและมีคำขออนุญาตถ่ายออกและขนขึ้นบก ซึ่งของอันแจ่งอยู่ใน
บัญชีนั้นก็ได้

มาตรา ๔๓ ถ้าพ้นเวลาสิบวันนับแต่วันที่เรือมาถึง ยังมีของเหลืออยู่ในเรือก็ดี
หรือยังมีของที่ขนขึ้นบกแล้วแต่ยังมีได้ยื่นใบขน หรือยังมีได้ตรวจ หรือยังมีได้ส่งมอบไปโดย
ถูกต้องก็ดี ศุลกากรอาจนำของนั้นมารักษาไว้ได้โดยพลัน และจะเก็บไว้ในที่มั่นคงโดยให้เจ้าของ
ต้องออกค่าใช้จ่ายก็ได้ บรรดาค่าใช้จ่ายซึ่งอาจรวมทั้งค่าเช่าตามอัตราที่กำหนดไว้ในแนบ ๔ (ก)

สำนักงาน นั้น ต้องชำระให้เสร็จก่อนส่งมอบของนั้นไปจากที่รักษา

มาตรา ๔๔ ถ้ายังมีของเหลืออยู่ในเรือที่นำของเข้า เมื่อพ้นเวลาเกินกว่าสี่สิบเอ็ด วันนับแต่วันที่เรือมาถึงไซร์ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจกักเรือนั้นไว้ได้จนกว่าจะได้ใช้ค่าใช้จ่ายในการ ฝักรักษา (ตามใบแนบ ๔ (ข)) และค่าใช้จ่ายอื่นซึ่งจะพึงมีขึ้นด้วย แต่อธิบดีอาจยกเว้นการเรียก ค่าใช้จ่ายนี้ได้ เมื่อได้ยื่นหลักฐานอันสมควรแสดงให้เห็นว่าการเนินชำนั้นมีอาจที่จะหลีกเลี่ยงเสีย ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๖

การส่งของออก

มาตรา ๔๕ ของใด ๆ ซึ่งในขณะเวลาที่ส่งออกนั้น ไม่เป็นของต้องห้ามตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมาย หรือประกาศอื่น จะส่งออกนอกพระราชอาณาจักก็เป็น การชอบธรรม แต่ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามกฎหมาย กับยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้องและเสียค่าภาษี ศุลกากรจนครบ หรือให้เงินสดไว้เป็นประกัน

มาตรา ๔๖ ถ้ามีความจำเป็นด้วยประการใด ๆ เกี่ยวด้วยการศุลกากรที่จะ กำหนดเวลาเป็นแน่นอนว่าการส่งของใด ๆ ออก จะพึงถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อไรไซร์ท่านให้ถือว่า การส่งของออกเป็นอันสำเร็จแต่ขณะที่เรือซึ่งส่งของออก ได้ออกจากเขตท่าซึ่งได้ออกเรือเป็นชั้น ที่สุดเพื่อไปจากพระราชอาณาจักนั้น

มาตรา ๔๗ ก่อนจะขนของใด ๆ ลงเรือ หรือย้ายขนไปเพื่อบรรทุกลงเรือส่งออก ไปนอกพระราชอาณาจัก ให้ทำใบขนสินค้าเป็นสองฉบับ มีข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ (ใบแนบ ๕) ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้รับไว้

มาตรา ๔๘ ห้ามมิให้ขนสินค้าขาออกลงบรรทุกในเรือลำใดจนกว่าพนักงาน เจ้าหน้าที่จะได้ออกใบปล่อยเรือเข้าให้แก่เรือ นั้น เว้นแต่จะได้อนุญาตพิเศษ

มาตรา ๔๙ ก่อนจะปล่อยเรือลำใดที่บรรทุกสินค้า หรือมีแต่้อับเฉาออกไปนอก พระราชอาณาจัก ให้นำเรือ หรือถ่านายเรือไม่อยู่ โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิได้ ก็ให้ บุคคลผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งได้รับอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากนายเรือไปรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ศุลกากร และต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเกี่ยวแก่เรือสินค้าและการ เดินทาง และต้องยื่นหนังสือรายการสินค้าในเรือต่อพนักงานนั้น ๆ ตามแบบที่กำหนดไว้ในใบ แนบ ๖ หรือแบบอย่างอื่นแล้วแต่อธิบดีจะได้กำหนด ให้นำเรือแสดงใบทะเบียนเรือ ใบปล่อย เรือเข้าต่อพนักงานเพื่อตรวจสอบ กับทั้งหลักฐานอื่นตามแต่จะต้องการ เพื่อแสดงว่าได้ใช้ค่า ภาระติดพันสำหรับเรือ หรือสินค้านั้นเสร็จแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมื่อเป็นที่พอใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ออกใบ
ปล่อยเรือตามแบบที่กำหนดไว้ในแบบ ๗ ให้ไป

ถ้าเรือลำใดออกจากท่าในพระราชอาณาจักรไปภาคต่างประเทศโดยมิได้มีใบ
ปล่อยเรือ หรือมิได้ปฏิบัติตามบทมาตราต่อไปนี้ ท่านว่านายเรือหรือตัวแทนในเมื่อนายเรือไม่อยู่
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท แต่ส่วนตัวแทนนั้นต้องพิสูจน์ได้ว่าได้ทำการสมคบ
กันกับนายเรือด้วย จึงมีความผิด

มาตรา ๕๐ ถ้าเรือลำใดได้รับใบปล่อยเรือ แล้วออกจากท่าหนึ่งไปยังท่าอื่นใดใน
พระราชอาณาจักรเพื่อรับของส่งออกไป เมื่อได้ขนของลงบรรทุกเรือ ณ ท่าอื่นนั้นแล้ว ให้นายเรือ
ส่งมอบหนังสือรายการสินค้าที่ได้บรรทุกเพิ่มลง แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่นั้น กับทั้งให้แสดงใบ
ปล่อยเรือที่เจ้าพนักงานได้ออกให้ ณ ท่าแรกที่ออกเรือมานั้นด้วย และจะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุกท่า
ๆ จนกว่าจะได้รับใบปล่อยเรือชั้นที่สุดออกนอกพระราชอาณาจักร และทุกคราว ๆ ที่ทำเช่นนี้ ให้
เอาใบปล่อยเรือเพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อยเรือที่ได้ออกให้ ณ ท่าแรกที่ออกเรือขึ้นด้วย

มาตรา ๕๑ ให้นายเรือทุกลำซึ่งบรรทุกสินค้าขาออก ยื่นหรือจัดให้ตัวแทนยื่น
บัญชีสินค้าสำหรับเรือ ซึ่งต้องมีรายละเอียดแห่งสินค้าตามที่ระบุไว้ในบัญชีรายชื่อสินค้าขาออก
ของศุลกากรนั้น ต่อศุลกสถานภายในหกวันเต็มนับแต่วันที่ได้ออกใบปล่อยเรือขาออกให้ บัญชี
สินค้าสำหรับเรือนี้ให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความต้องกัน และต้องมีใบรับรองสินค้าตามแบบที่
กำหนดไว้ในใบแบบ ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ติดไปด้วย

มาตรา ๕๒ ให้นายเรือทุกลำที่ได้รับใบปล่อยเรือขาออกยื่นบัญชีคนโดยสารใน
เรือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเวลาที่จะออกนอกเขตท่า บัญชีนี้ต้องแสดงจำนวน เพศและสัญชาติ
ของคนโดยสาร และต้องทำตามแบบซึ่งอธิบดีจะได้กำหนด

มาตรา ๕๓ นายเรือทุกลำชนิดที่มีระวางจดทะเบียนต่ำกว่าสองร้อยตันซึ่งออก
จากท่ากรุงเทพฯ ต้องได้รับใบเบิกร่องผ่านปากน้ำก่อนจึงออกเรือได้ และต้องส่งมอบใบเบิกร่องนี้
แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปากน้ำ นายเรือชนิดอื่นที่ออกจากท่ากรุงเทพฯ เมื่อผ่านด่านศุลกากรที่
ปากน้ำต้องเดินเบาลง และเมื่อพนักงานศุลกากรเรียกถาม ก็ต้องตอบโดยบอกชื่อเรือและที่ที่จะไป
นายเรือคนใดกระทำผิดต่อบทมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่ร้อยบาท

มาตรา ๕๔ ถ้าการบรรทุกสินค้าลงในเรือขาออกได้ทำอยู่เป็นช้ำกว่ายี่สิบเอ็ดวัน
นับแต่วันเริ่มบรรทุกก็ดี หรือเรือขาออกเมื่อได้บรรทุกสินค้าลงแล้ว ยังอยู่ในท่าเกินกำหนดนี้ก็ดี
อาจเรียกค่าธรรมเนียมตามอัตราในใบแบบ ๔ (ข) แห่งพระราชบัญญัตินี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่
อาจกักเรือนั้นไว้ได้จนกว่าจะได้ใช้ค่าธรรมเนียมนั้น และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นซึ่งหากจะพึงมีขึ้นในการ
เฝ้าเรือนั้นด้วย แต่อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกค่าธรรมเนียมนี้ได้ เมื่อได้ยื่นหลักฐานอันสมควร
แสดงให้เห็นว่าการเฝ้าเรือนั้น มีอาจที่จะหลีกเลี่ยงเสียได้

มาตรา ๕๕ ถ้าของใดซึ่งได้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันไว้ว่า จะส่งออกโดยเรือลำใด มิได้นำลงบรรทุกให้เสร็จก่อนเรือลำนั้นออก ท่านให้รีบของนั้นไว้ เว้นแต่จะได้แจ้งเหตุที่มีได้นำลงบรรทุกนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในทันทีภายหลังที่เรือนั้นออก เพื่อพนักงานจะได้รับรองการบรรทุกขาด ถ้าและของนั้นมีได้นำไปเก็บในคลังสินค้าหรือทำไบชนใหม่ เพื่อส่งออกไปกับเรือลำอื่น โดยทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันไว้ภายในสิบสี่วัน นับแต่วันได้รับใบปล่อยเรือชั้นที่สุดไซ้ ท่านว่าบุคคลผู้ยื่นไบชนสินค้าเพื่อส่งออกนั้นมีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๕๖ ชาวทุกชนิดรวมทั้งรำด้วย ที่ยื่นไบชนเพื่อส่งออกนั้นต้องบรรจุกะสอบมีน้ำหนักเท่า ๆ กันในคราวหนึ่ง ๆ ที่นำลงเรือ และเมื่อได้ชั่งน้ำหนักกระสอบโดยจำนวนอันเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานว่ามีน้ำหนักถูกต้อง ดังได้แสดงไว้ในไบชนสินค้าขาออกนั้นแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้นำลงบรรทุกได้

มาตรา ๕๗ เรือทุกลำที่เตรียมจะออกจากท่าต้องชักธงลาขึ้นที่เสาหน้า ธงนี้ต้องชักไว้จนกว่าเรือจะออกเดิน ถ้าเรือจะออกเวลาบ่าย ให้ชักธงขึ้นไว้แต่เช้า ถ้าเรือจะออกเวลาเช้าให้ชักธงขึ้นไว้แต่บ่ายวันก่อน นายเรือคนใดละเลยไม่ปฏิบัติตามบทมาตรานี้ ท่านว่ามีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่เกินสี่ร้อยบาท

มาตรา ๕๘ การลำเลียงถ่ายของจากเรือลำหนึ่งลงเรืออีกลำหนึ่งนั้น จะพึงอนุญาตให้ทำได้ต่อเมื่อบุคคลผู้ได้รับอำนาจทำการถ่ายของเช่นว่านี้ ได้ยื่นไบชนสินค้าทำเป็นสองฉบับมีข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ (ไบแนบ ๙) แต่ห้ามมิให้ทำการลำเลียงถ่ายของเช่นนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตและมีพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับอยู่ด้วย

มาตรา ๕๙ ถ้าจะส่งของซึ่งได้เสียค่าภาษีขาเข้าแล้วกลับออกไป ท่านให้คืนค่าภาษีขาเข้าให้ แต่ต้องปฏิบัติตามบทบังคับดังต่อไปนี้ และยื่นหลักฐานแสดงว่าของนั้นยังมีได้ขายมิได้ใช้ หรือมิได้จัดทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหากำไรในเวลาที่ของอยู่ในเมืองนี้

- บทบังคับที่กล่าวมาข้างต้นนั้นคือ
- ก) ของนั้นต้องมีราคาไม่ต่ำกว่าร้อยบาท และต้องอยู่ในหีบห่ออันคงบริบูรณ์ มีเครื่องหมายและเลขหมายเดิม หรือมีฉลากนั้นต้องสามารถชี้พิสูจน์ให้เป็นที่พอใจของอธิบดีว่าเป็นของรายใดอันได้เสียค่าภาษีขาเข้าแล้ว
 - ข) ต้องเขียนคำขอคืนค่าภาษีลงในไบชนสินค้าขาออก
 - ค) ต้องทำคำขอคืนค่าภาษีภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับรองไบชนสินค้าขาเข้า
 - ง) ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจและรับรองการบรรทุกของนั้น (ถ้าของนั้นส่งออกโดยทางไปรษณีย์ การที่พนักงานผู้รับได้ประทับตราประจำวันลงไว้ นั้น พึงถือว่าเป็นการรับรองแต่ในกรณีเช่นนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรต้องเป็นที่พอใจว่าของที่ขอคืนค่าภาษีนั้นอยู่ในหีบห่อซึ่งได้ส่งยังที่ทำการไปรษณีย์เพื่อส่งออกไปนั้นแท้จริง)

ถ้ามีข้อสงสัยในการส่งของที่ร้องขอคืนค่าภาษีนั้นออก อธิบดีอาจเรียกเอา

สำนักงาน ใบบรรองการขนของขึ้นจากท่า หรือที่ที่ขื่อนั้นส่งถึง หรือที่ที่ถ่ายของไปต่างประเทศ อันกงสุล สยามได้สลักหลังให้ด้วยนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๐ ถ้าของใดที่ขอคืนหรือได้อนุญาตคืนค่าภาษีแล้วได้บรรทุกลงเรือ หรือนำไปยังท่าเทียบท่าเรือ ท่าเทียบเรือ หรือที่อื่นเพื่อส่งออกไป และพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ พบว่าของนั้นไม่ตรงตามใบขนสินค้า บัญชีบรรทุกสินค้า คำร้องขอหรือเอกสารอื่นก็ดี หรือถ้าคำ ร้องขออันเกี่ยวแก่ของนั้นปรากฏว่าเป็นการทุจริตด้วยประการใดก็ดี ท่านให้รับของนั้นเสียสิ้น กับทั้งหีบห่อและของสิ่งอื่นที่อยู่ในหีบห่อนั้นด้วย และบุคคลผู้ขออนุญาตส่งและขอคืนค่าภาษี สำหรับของนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือสามเท่าจำนวนค่าภาษีที่ขอ คืน หรือจำไม่เกินหกเดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๗

ของตกค้าง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๑ ถ้าของใดยังอยู่ในความรักษาหรือกำกับตรวจตราของศุลกากรถึงหก เดือน โดยไม่มีใบขนบริบูรณ์อันได้รับรอง และเมื่อได้ให้คำบอกกล่าวไปยังตัวแทนของเรือที่นำเข้า มานั้นสิบสี่วันแล้ว ท่านว่าจะจำหน่ายของนั้น ด้วยให้ตัวแทนของเรือส่งของนั้นออกไปก็ได้ หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ได้รับอำนาจจะนำออกขายทอดตลาดเสียก็ได้ หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่จะทำลายเสียเอง หรือให้บุคคลผู้ได้รับอำนาจทำลายเสียต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒ ของสดของเสียซึ่งยังมีได้รับมอบไปโดยยื่นใบขนบริบูรณ์ และมี อาการแสดงชัดว่าของนั้นบูดเน่าแล้ว จะทำลายเสียในเวลาใดเวลาหนึ่งภายหลังที่ขื่อนั้นมาถึงสาม วันก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๓ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามบทมาตรา ๖๑ นั้น ให้หักใช้ค่า ภาษี ค่าเก็บรักษา ค่าย้ายขน หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นอันค้างชำระแก่ศุลกากรเสียก่อน เหลือ เท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ อันสมควรจะได้ และค้างชำระแก่ตัวแทนของเรือที่นำของเข้ามา เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้ เรียกร้องภายในหกเดือนนับแต่วันขายทอดตลาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๘

การค้าชายฝั่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๔ การค้าทางทะเลจากภาคหนึ่งไปยังอีกภาคหนึ่งแห่งพระ ราชอาณาจักนั้น ท่านให้ถือว่าเป็นการค้าชายฝั่งและบรรดาเรือทั้งหลายที่ใช้ในการค้าเช่นนี้ ได้ชื่อ ว่าเป็นเรือค้าชายฝั่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๕ เรือลำใดมาจากภาคต่างประเทศ และแวะ ณ ท่าหรือที่แห่งใดในพระราชอาณาจักรในระหว่างทางไปยังท่าหรือ ที่อื่นในพระราชอาณาจักรก็ดี และเรือลำใดออกจากท่าหรือที่แห่งหนึ่งในพระราชอาณาจักรไปยังท่าหรือที่แห่งอื่นในระหว่างทางขาออกไปยังภาคต่างประเทศก็ดี ในส่วนที่เกี่ยวกับการไปมาค้าขายในเขตชายฝั่ง ท่านให้บังคับด้วยบทกฎหมาย และข้อบังคับว่าด้วยการค้าชายฝั่ง แต่ในส่วนการไปมาค้าขายหรือรับส่งสินค้าอันเกี่ยวกับภาคต่างประเทศ ให้บังคับด้วยบทกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการค้าต่างประเทศ

มาตรา ๖๖ อันเรือค้าชายฝั่งนั้น ถ้าทำการบรรทุกของใด ๆ ลง หรือขนของใด ๆ ขึ้นจากเรือในท้องทะเลหรือนอกเขตท่า หรือนอกพระราชอาณาเขตก็ดี หรือถ้าเรือค้าชายฝั่งลำใด แวะ ณ ที่ใดนอกพระราชอาณาเขตหรือเปลี่ยนทางเดิน โดยมีได้มีพฤติการณ์อันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ มาบังคับให้ต้องกระทำเช่นนั้นก็ดี หรือถ้านายเรือค้าชายฝั่งลำใดซึ่งได้แวะ ณ ที่ใดนอกพระราชอาณาเขต มิได้แจ้งเหตุการณืั้น ๆ เป็นลายลักษณ์อักษรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าแรกที่มาถึงในพระราชอาณาจักรในทันใดที่เรือนั้นมาถึงก็ดี ท่านว่านายเรือนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๖๗ ก่อนที่จะบรรทุกของใดซึ่งตั้งใจจะส่งไปตามชายฝั่งลงในเรือลำใดที่จะไปหรืออาจจะไปตามชายฝั่งก่อน แล้วจึงเลยไปยังภาคต่างประเทศนั้น ให้ยื่นบัญชีสินค้าตามแบบที่กำหนดไว้ (ใบแนบ ๑๐) และถ้ามีค่าภาษีจะพึงต้องเสียในการส่งของนั้น ๆ ออกเท่าไร ก็ต้องวางเงินค่าภาษีไว้จนเต็มจำนวน ณ ท่าที่ได้รับใบปล่อยเรือ เงินที่วางไว้นี้อาจคืนให้เมื่อได้ยื่นใบรับรองอันถูกต้องของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ (ใบแนบ ๑๐(ก)) ภายในสองเดือนนับแต่วันที่ ได้รับใบปล่อยเรือ อันแสดงว่าของนั้นได้ขนขึ้นภายในพระราชอาณาเขต

มาตรา ๖๘ ก่อนเรือค้าชายฝั่งลำใดจะออกจากท่า หรือที่ขนสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออก ให้ทำบัญชีเป็นสองฉบับมีข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๑๑ ลงชื่อนายเรือ แสดงรายละเอียดของเรือ และสินค้าในเรือตามที่กำหนดไว้ และส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งจะไต่ยึดใบคู่ฉบับไว้ และลงวัน เดือน ปี และลงชื่อในต้นฉบับคืนให้ไป บัญชีนี้ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตปล่อยสินค้าและปล่อยเรือให้เดินทางได้ด้วย ถ้าเรือค้าชายฝั่งลำใดออกจากที่แห่งใดโดยมิได้มีใบอนุญาตเช่นนี้ก็ดี หรือถ้าไม่แสดงใบอนุญาตนี้ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่อเรือถึงท่า และก่อนเริ่มขนสินค้าขึ้นก็ดี ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๖๙ เมื่ออธิบดีเห็นสมควรจะออกใบอนุญาตปล่อยสินค้าอย่างคุ่มได้ทั่วไปให้แก่เรือลำใด ๆ ที่ไปมาค้าอยู่เสมอเป็นปรกติระหว่างท่าต่าง ๆ ในพระราชอาณาเขตก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องยื่นบัญชีอันถูกต้องแห่งสินค้าที่บรรทุกไปนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ตรงต่อระเบียบการทุก ๆ เที้ยว และต้องส่งใบแจ้งความตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๑๒ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าที่เรือออกก่อนเวลาที่จะออกเรือ และให้ยื่นคำแจ้งความตามที่กำหนดไว้

ในใบแนบอันเดียวกันนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าที่เรือไปถึงภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่อเรือไปถึงและก่อนเริ่มขนสินค้าขึ้น ใบอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ้มได้ทั่วไปนี้อาจถอนเสียในเวลาใด ๆ ก็ได้ โดยแจ้งความให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าผู้ทรงใบอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ้มได้ทั่วไป ละเลยไม่ยื่นบัญชีสินค้าและค่าแจ้งความดังกล่าวไว้ในมาตรานี้ ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๘

มาตรา ๗๐ ของอันพึงต้องเสียค่าอากรชั้นใน หรือของต้องจำกัดบรรทุกไปในเรือค้าชายฝั่งลำใด ถ้าขนาออกจากเรือโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๗๑ นายเรือค้าชายฝั่งทุกลำจะต้องมี หรือจัดให้มีสมุดบัญชีสินค้าไว้ประจำเรือ เพื่อบันทึกข้อความรายละเอียดในการเดินเรือทุกเที่ยว คือประเภทและปริมาณสินค้า วัน เดือน ปี และท่าที่ออกเรือ วัน เดือน ปี และท่าที่ไปถึง และที่ถ่ายสินค้าออก ชื่อนายเรือ และข้อความพิสดารอย่างอื่นที่จำเป็นเฉพาะกรณี และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกร้อง นายเรือต้องแสดงสมุดบัญชีสินค้าให้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะจับบันทึกหรือหมายเหตุอย่างใด ๆ ลงในสมุดบัญชีนั้นได้

หมวด ๙

ที่ทอดเรือภายนอก

มาตรา ๗๒ อธิบดีอาจกำหนดที่ทอดเรือภายนอกสำหรับท่ากรุงเทพฯ หรือท่าอื่น เพื่อให้เรือถ่ายสินค้าออก หรือบรรทุกสินค้าลงทั้งหมด หรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่ง และอาจกำหนดเวลาที่จะให้ใช้ที่ทอดเรือภายนอกนั้น และออกข้อบังคับสำหรับกรมเพื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร กำกับตรวจตรา และควบคุมที่ทอดเรือภายนอกนั้นได้ด้วย ถ้าผู้ใดทำผิด หรือเกี่ยวข้องในการกระทำผิดต่อข้อบังคับนี้ก็ดี หรือพยายาม หรือเกี่ยวข้องในการพยายามกระทำผิดต่อข้อบังคับนี้ก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท แต่การที่ต้องรับผิดตามมาตรานี้ หากกระทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นไปจากความรับผิดตามบทอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นได้ไม่

มาตรา ๗๓ บรรดาเรือที่จอดอยู่ หรือกำลังบรรทุกสินค้าลง หรือกำลังถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอก และบุคคลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการนั้นจะต้องรับผิด และต้องโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่น เหมือนหนึ่งว่าอยู่ในเขตธรรมดาของท่า

มาตรา ๗๔ ถ้าเรือลำใดบรรทุกสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกใด ๆ ก็ดี หรือ ณ ที่แห่งใด ๆ อันมิได้อนุมัติก็ดี โดยมิได้รับความยินยอมของอธิบดี ท่านว่านายเรือและบุคคลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการบรรทุกสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออกนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และสินค้าที่ได้บรรทุกลงหรือขนขึ้น

หรือวาง หรือเหลืออยู่ในเรื่อนั้นให้รับเสีย

มาตรา ๗๕ บรรดาอาวุธปืน กระสุนดินปืน วัตถุระเบิด ฝิ่น สุรา หรือของอย่างใด ๆ ที่ต้องจำกัด หรือห้ามมิให้ขายหรือให้ถ่ายเปลี่ยนลำเรือ หรือรับมอบจากเรือที่นำของเข้า ณ ที่ทอดเรือภายนอก เว้นแต่จะได้อนุญาตพิเศษจากอธิบดีหรือพนักงานซึ่งได้รับอำนาจโดยชอบ

มาตรา ๗๖ อธิบดีอาจออกใบอนุญาตโดยให้อำนาจทั่วไปแก่เรือลำใด ๆ เพื่อถ่ายสินค้าออก หรือบรรทุกสินค้าลง ณ ที่ทอดเรือภายนอกได้ และห้ามมิให้เรือซึ่งไม่ได้รับอำนาจทั่วไปเช่นนั้นบรรทุกสินค้าลงหรือถ่ายสินค้าออก ณ ที่นั้น เว้นแต่จะได้อนุญาตพิเศษจากอธิบดีหรือพนักงานซึ่งได้รับอำนาจโดยชอบ

มาตรา ๗๗ บรรดาเรือที่อยู่ ณ ที่ทอดเรือภายนอก จะต้องจอดภายในเขตแห่งที่ทอดเรื่อนั้นตามที่ได้กำหนดไว้ และห้ามมิให้เรือย้ายไปจากที่จอด เว้นแต่จะได้อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗๘ นายเรือที่ไปมาค้าอยู่เสมอเป็นปรกติในทางค้าต่างประเทศ และได้รับอำนาจทั่วไปให้ถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกซึ่งได้อนุมัติแล้วนั้น ต้องขออนุญาตจากพนักงานผู้กำกับที่ทอดเรื่อนั้นก่อนเริ่มถ่ายสินค้าออก

มาตรา ๗๙ นายเรือซึ่งได้รับอำนาจพิเศษเพื่อถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น ต้องแสดงใบอนุญาตต่อพนักงานผู้กำกับก่อนเริ่มถ่ายสินค้าออก

มาตรา ๘๐ บัญชีรายละเอียดอันถูกต้องแสดงบรรดาของที่ได้ถ่ายออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น พึงทำขึ้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองรายการถ่ายของออกนี้ให้ทำตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๑๓ เรือลำใดจะบรรทุกสินค้าอันถ่ายลำจากที่ทอดเรือภายนอก เข้าไปยังท่าหนึ่งท่าใด เมื่อมีบัญชีที่พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองถูกต้องแล้วก็ให้ไปได้ บัญชีนี้ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้อำนาจนำสินค้าไป ภายในบังคับแห่งบรรทัดฐานสำหรับเรือ มีสินค้าขาเข้าในเวลาเมื่อเข้ามาถึงในพระราชอาณาจักรนั้น เมื่อมาถึงท่าผู้ควบคุมเรือต้องส่งมอบบัญชีนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ศุลกสถาน แล้วจึงจัดการถ่ายของออก และตรวจมอบตามข้อบังคับธรรมดา ถ้าเรือลำใดบรรทุกสินค้าถ่ายลำจากที่ทอดเรือภายนอก โดยไม่มีบัญชีที่รับรองเช่นนี้ ห้ามมิให้เรือลำนั้นเปิดระวางจนกว่าจะได้ยื่นบัญชีสินค้าบริบูรณ์ของเรือที่ได้ถ่ายลำสินค้าให้มานั้นต่อศุลกสถานแห่งทำนองนั้น

มาตรา ๘๑ นายเรือที่ได้รับมอบอำนาจทั่วไป หรืออำนาจพิเศษให้ทำการบรรทุกสินค้าให้เสร็จ ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น ต้องไปรับเอาใบปล่อยเรือจากศุลกสถานแห่งทำนองนั้นตามระเบียบและใช้ค่าภาระติดพันที่ต้องเสียจนครบ ใบปล่อยเรือนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังว่า

“เพื่อทำการบรรทุกให้เสร็จที่.....” และเมื่อถึงที่ทอดเรือภายนอก นายเรือต้องส่งมอบใบปลอยเรือให้แก่พนักงานกำกับด่าน ให้พนักงานยึดใบปลอยเรื่อนั้นไว้ จนกว่าจะเป็นที่พอใจว่าค่าภาษีทั้งหมดและค่าธรรมเนียม หรือเงินรายอื่นซึ่งเรือจะพึงต้องเสียภายหลังที่ได้ออกจากท่านั้นได้ใช้เสร็จ หรือได้วางเงินประจำไว้ แล้วให้พนักงานสลักหลังลงวัน เดือน ปี และลงนามในใบปลอยเรือคืนให้แก่ นายเรือ แล้วจึงให้ออกเรือเดินทางต่อไปได้

มาตรา ๘๒ สินค้าขาออกจะย้ายจากท่าแห่งหนึ่งไปยังที่ทอดเรือภายนอก เพื่อบรรทุกลงในเรือลำใดที่ได้อนุญาตให้บรรทุกสินค้า ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้นก็ได้ แต่ก่อนที่จะย้ายสินค้าเช่นว่านี้ไป จะต้องยื่นใบขนสินค้าอย่างเดียวกับสินค้าที่บรรทุกในท่า และต้องเสียค่าภาษีและค่าภาระติดพันให้ครบถ้วนเช่นเดียวกัน ให้ผู้ส่งของออกทำบัญชีสินค้าเรือลำเสี่ยงสำหรับของเหล่านี้ทั้งสิ้น และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าได้สอบกับใบขนสินค้า และลงชื่อไว้เป็นสำคัญแล้ว ให้ส่งบัญชีสินค้าเรือลำเสี่ยงนี้ไปกับสินค้าไปยังที่ทอดเรือภายนอกแล้วส่งมอบให้แก่พนักงานผู้กำกับ ณ ที่นั้น ถ้ารายการละเอียดในบัญชีสินค้าเรือลำเสี่ยงไม่ตรงกับสินค้าพนักงานผู้กำกับ ณ ที่นั้นอาจกักสินค้าไว้ได้

มาตรา ๘๓ ถ้าสินค้าขาออกรายใดไม่ได้บรรทุกลงเรือ หรือบรรทุกลงไม่หมด ณ ที่ทอดเรือภายนอก จะบรรทุกสินค้านั้นลงในเรือลำอื่นซึ่งอยู่ที่ทอดเรื่อนั้น และซึ่งจะไปยังท่าเดียวกันก็ได้ ให้นายเรือลำที่กล่าวหลังนี้ หรือผู้ส่งของออกทำเรื่องราวเป็นลายลักษณ์อักษรยื่นต่อพนักงานกำกับด่านเพื่อขออนุญาตบรรทุกสินค้านั้น

มาตรา ๘๔ ถ้าจะส่งสินค้าที่ไม่ได้บรรทุกลงเรือกลับมายังท่าที่ส่งออกไป บุคคลซึ่งจะต้องรับผิดชอบไปรับใบรับรองจากพนักงานกำกับด่าน มีข้อความแสดงปริมาณและบอกลักษณะแห่งสินค้านั้น ๆ และใบรับรองนี้จะต้องส่งกำกับมากับสินค้ายังท่า และส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ศุลกสถาน

มาตรา ๘๕ ภายในหกวันนับแต่วันที่ได้รับใบปลอยเรือชั้นที่สุดจากที่ทอดเรือภายนอก ให้นายเรือหรือตัวแทนยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือแก่พนักงานผู้กำกับ ณ ที่นั้น แสดงสินค้าทั้งหมดที่ได้บรรทุกลง ณ ที่ทอดเรือภายนอก

มาตรา ๘๖ เรือทุกลำที่อยู่ ณ ที่ทอดเรือภายนอก ต้องชักธงลาตามบทบัญญัติ และต้องระวางโทษตามมาตรา ๕๗

หมวด ๑๐
เก็บของในคลังสินค้า

มาตรา ๘๗ เมื่อได้ยื่นใบขนสินค้าและได้ขนของขึ้นเพื่อเก็บในคลังสินค้า ที่ได้

อนุมัติแล้วตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดยการละเอียดแห่งของ
นั้นไว้ และจัดให้นายคลังสินค้า หรือบุคคลอื่นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเขียนเครื่องหมายและชนิดของ
ไว้ที่หีบห่อทุก ๆ ห่อ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พอใจว่าได้ปฏิบัติครบถ้วนตามกฎหมายแล้ว ก็ให้
เขียนคำรับรองให้ ว่าของนั้นได้เก็บในคลังสินค้าถูกต้องแล้ว

มาตรา ๘๘ รายการของซึ่งได้จัดไว้ดังกล่าวมาก่อนนั้น จะได้เป็นรายการสำหรับ
คิดค่าภาษีนั้นจะต้องเสียสำหรับของนั้นในเวลาที่จะได้ส่งมอบของไปในชั้นที่สุดเมื่อได้ยื่นใบขน
สินค้าอันถูกต้อง และของนั้นจะได้ลงบัญชี และเรียกค่าภาษีเต็มตามปริมาณที่จัดไว้ในรายการนั้น
โดยไม่มีการลดหย่อนให้เพราะเหตุที่ขาดจำนวนแต่อย่างหนึ่งอย่างใด เว้นแต่ในกรณีที่จะกล่าว
สืบไปข้างหน้า

มาตรา ๘๙ บรรดาของที่เก็บในคลังสินค้านั้น ต้องเก็บไว้ในหีบห่อเดิมตามที่ได้
นำเข้ามา เว้นแต่ของซึ่งเมื่อได้ขนขึ้นแล้ว ได้รับอนุญาตให้ย้ายหีบห่อได้ ณ ทำเนียบท่าเรือ หรือ
อนุญาตให้เอาเข้ารวมให้เลือกคัด ให้แบ่งแยกกองให้บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ในคลังสินค้า ใน
กรณีเช่นนี้ให้เก็บของนั้นไว้ในหีบห่อตามที่เป็นอยู่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จดยการนั้น และถ้า
ของนั้นมีได้เก็บไว้ดังกล่าวนี้ก็ดี หรือถ้าในภายหลังได้มีการเปลี่ยนแปลงท่าลงแก่ของหรือหีบห่อที่
เก็บไว้ดังกล่าวนี้ก็ดี เปลี่ยนแปลงในการบรรจุเข้าหีบห่อในคลังสินค้า หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายและ
เลขหมายหีบห่อก็ดี หรือถ้าได้ขนย้ายของไปจากห้องในคลังสินค้าซึ่งได้เก็บไว้ดังกล่าวนี้ หากมิได้ทำ
ต่อหน้าและได้อนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ไซ้ ท่านว่าของและหีบห่อนั้นให้รับเสีย เว้นแต่จะ
เป็นไปเพื่อส่งมอบตามใบอนุญาตหรือคำสั่ง หรืออำนาจอันถูกต้องสำหรับการนั้น

มาตรา ๙๐ ถ้าผู้ปกครองคลังสินค้าเดินเล่อไม่เก็บของในคลังสินค้าให้มีทางเข้า
ถึงหีบห่อของทุกห่อได้โดยสะดวกไซ้ เมื่อได้ทำการเดินเล่อเช่นนี้เป็นครั้งแรก จะได้รับคำ
ตักเตือนตามทางการ และต่อนั้นไปเมื่อได้กระทำการเดินเล่ออีก ท่านว่ามีความผิดระวางโทษปรับ
ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๙๑ ของใดปรากฏว่าได้เก็บไว้ในคลังสินค้า และเป็นของยังมีได้ตรวจ
และส่งมอบถูกต้อง ถ้าผู้ปกครองคลังสินค้าไม่แสดงของนั้นในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรร้อง
ขอไซ้ ท่านว่าผู้ปกครองคลังสินค้านั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับ ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินร้อยบาท
สำหรับหีบห่อหนึ่ง ๆ ที่ไม่ได้แสดงนอกจากค่าภาษีที่ต้องเสียสำหรับของนั้น

มาตรา ๙๒ ถ้าของใดที่ได้ยื่นใบขนเพื่อเก็บในคลังสินค้ามิได้เก็บให้ถูกต้องตาม
ใบขนก็ดี หรือเมื่อได้เก็บไว้ในคลังสินค้าแล้ว ได้ซ่อนเร้นหรือย้ายขนไปจากคลังสินค้าด้วยประการ
ใด ๆ หรือได้รั้อออกจากหีบห่อ หรือย้ายจากหีบห่ออันหนึ่งไปบรรจุในหีบห่ออีกอันหนึ่ง หรือทำ
ด้วยประการอื่นใดก็ดี เพื่อที่จะปน ย้าย หรือซ่อนเร้นโดยมิชอบด้วยกฎหมายไซ้ ท่านให้รับของ
นั้นเสีย

มาตรา ๙๓ ผู้ใดบังอาจลอบเปิดคลังสินค้า หรือล่องเข้าไปถึงของที่อยู่ในคลังสินค้านั้น เว้นแต่จะได้เข้าไปต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรในเวลากระทำการตามหน้าที่ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินพันบาท หรือจำไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๙๔ อธิบดีไม่ต้องใช้คำสั่งใหม่ทดแทนให้แก่ผู้นำของเข้า หรือเจ้าของ หรือผู้รับตราสั่ง ในเหตุที่เกิดความเสียหายขึ้นแก่ของระวางที่เก็บอยู่ในคลังสินค้า เพราะเกิดเพลิงไหม้ หรือเพราะอุบัติเหตุอย่างอื่นอันมีอาจหลีกเลี่ยงเสียได้ หรือเพราะเหตุเสียหายไม่ว่าอย่างใด ๆ เว้นแต่การเสียหายนั้นจะเกิดจากความจงใจจะเลย หรือการกระทำ หรือละเว้นกระทำของพนักงานในเวลากระทำการตามหน้าที่

มาตรา ๙๕ ถ้าของใดที่เก็บในคลังสินค้า หรือที่ยื่นใบขนเพื่อเก็บในคลังสินค้า หรือที่ยื่นใบขนเพื่อรับมอบไปจากคลังสินค้านั้น สูญหาย หรือถูกทำลายโดยอุบัติเหตุอันมีอาจจะหลีกเลี่ยงเสียได้ ในขณะที่อยู่บนเรือก็ดี หรือในเวลาย้ายถอนขนขึ้นขึ้นก็ดี ในเวลารับเข้าเก็บในคลังสินค้า หรือเวลาที่อยู่ในคลังสินค้าก็ดี ท่านว่าอธิบดีอาจยกเว้นค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือคืนค่าภาษีที่ได้เสียแล้วสำหรับของนั้นได้

มาตรา ๙๖ ถ้าในเวลาใดเวลาหนึ่ง ปรากฏว่าของในคลังสินค้ามีปริมาณน้อยลงกว่าที่จดไว้ในใบขนสินค้าเดิมเมื่อนำของนั้นเข้าเก็บ และปริมาณที่ต่างกันนี้ไม่มีเหตุผลปรากฏในบันทึกของพนักงานก็ดี หรือไม่ปรากฏในเหตุที่อธิบดีหากได้เห็นสมควรอนุญาตมิให้ต้องคิดค่าภาระติดพันนั้นก็ดี ท่านให้ถือว่าของตามปริมาณที่ต่างกันนั้นแสดงเหตุมิได้นั้น เป็นของที่ได้ย้ายขนไปโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงาน และให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๒๗ บังคับแก่กรณีเช่นกล่าวนี้

มาตรา ๙๗ ของใดที่เก็บในคลังสินค้าแห่งหนึ่งนั้น จะย้ายไปเก็บในคลังสินค้าแห่งอื่นใดในพระราชอาณาจักรก็ได้ โดยปฏิบัติตามข้อบังคับสำหรับกรมอันอธิบดีจะได้ออกขึ้นไว้

หมวด ๑๑
ประกันและทัณฑ์บน

มาตรา ๙๘ อธิบดีอาจเรียกประกันจากบุคคลคนเดียวหรือหลายคนซึ่งเกี่ยวเป็นผู้ได้ประโยชน์ในกิจการใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่อำนาจการหรือบังคับบัญชาของกรมศุลกากร โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันอย่างอื่นจนเป็นที่พอใจเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไข คำสั่ง หรือกิจการอันเกี่ยวแก่กรมศุลกากร หรือเนื่องจากกิจการที่กล่าวมานั้นได้ บรรดาทัณฑ์บนหรือประกันอย่างอื่นเช่นว่ามานี้ให้เป็นอันสมบูรณ์ตามกฎหมาย และถ้ากระทำผิดเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งแห่งทัณฑ์บนหรือประกัน ก็อาจยกขึ้นฟ้องร้องและว่ากล่าวต่อไปได้เหมือนเช่นประกันทัณฑ์บนอย่างใด ๆ กันระบุหรืออนุญาตไว้ให้ทำได้ เรียกได้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่น ๆ ฉะนั้น บรรดาทัณฑ์บนเช่นว่ามานี้ให้ทำให้แก่และเพื่อได้แก่รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ

อธิบดีพึงเพิกถอนเสียได้เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันในทัณฑ์บน หรือถ้ามีกำหนดเวลาไว้ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในทัณฑ์บนเป็นประการใด ก็นับแต่กำหนดเวลานั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑๒

แสดงเท็จ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙๙ ผู้ใดกระทำหรือจัดหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำ หรือยื่น หรือจัดให้ผู้อื่นยื่นซึ่งใบขนสินค้า ค่าแสดง ใบรับรอง บันทึก เรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรืออันพระราชบัญญัตินี้บังคับให้กระทำนั้นเป็นความเท็จก็ดี เป็นความไม่บริบูรณ์ก็ดี หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ ก็ดี หรือถ้าผู้ใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับให้ตอบคำถามอันใดของพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้ตอบคำถามอันนั้นโดยสัตย์จริงก็ดี หรือถ้าผู้ใดไม่ยอม หรือละเลยไม่ทำไม่รักษาไว้ซึ่งบันทึกเรื่องราว หรือทะเบียน หรือสมุดบัญชี หรือเอกสาร หรือตราสารอย่างอื่น ๆ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ก็ดี หรือถ้าผู้ใดปลอมแปลงหรือใช้เมื่อปลอมแปลงแล้วซึ่งเอกสารบันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นที่พระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ให้ทำ หรือที่ใช้ในกิจการใด ๆ เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือแก้ไขเอกสารบันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นภายหลังที่ได้ออกไปแล้วในทางราชการก็ดี หรือปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ ลายมือชื่อย่อ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นของพนักงานกรมศุลกากร หรือซึ่งพนักงานกรมศุลกากรใช้เพื่อการอย่างใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินกว่าห้าพันบาท หรือจำไม่เกินหกเดือน

หมวด ๑๓

การฟ้องร้อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๐ ในการฟ้องร้องคดีอันเกี่ยวข้องกับของซึ่งต้องยึดเพราะไม่เสียภาษี หรือเพราะเหตุพึงริบโดยประการอื่นก็ดี หรือยึดเพื่อเอาค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ถ้ามีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นว่าค่าภาษีสำหรับของนั้น ๆ ได้ส่งชำระถูกต้องแล้วหรือหาไม่ หรือว่าของนั้น ๆ ได้นำเข้ามา ได้ขนขึ้นจากเรือ ได้ส่งออก ได้บรรทุกลงเรือ ได้ย้ายขนไป ได้เก็บ ได้ขาย หรือได้จัดการอย่างอื่นโดยชอบด้วยกฎหมายหรือหาไม่ไซ้ ท่านว่าหน้าที่พิสูจน์ตกอยู่แก่จำเลยทุกคดีไป

มาตรา ๑๐๑ ในคดีใด ๆ อันเกี่ยวข้องการศุลกากรนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่คน

ใด ๆ ซึ่งกระทำการโดยอาศัยอำนาจของอธิบดี อาจยื่นฟ้องและทำการฟ้องหรือแก้คดี หรือดำเนินคดีได้ ไม่ว่าในศาลหนึ่งศาลใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๒ ถ้าบุคคลใดจะต้องถูกฟ้องตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้น

ยินยอมและใช้ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกันตามที่อธิบดีจะ

เห็นสมควรแล้ว อธิบดีจะงดการฟ้องร้องเสียก็ได้ และการที่อธิบดีงดการฟ้องร้องเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้กระทำผิดนั้น ในการที่จะถูกฟ้องร้องทางราชการต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

มาตรา ๑๐๓ ถ้ามีความจำเป็นที่จะประเมินราคาของใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดเบี้ยปรับ ท่านว่าราคาระนั้นให้พึงถือเอาตามราคาของชนิดเดียวกัน ซึ่งได้เสียค่าภาษีศุลกากร หรืออากรชั้นในครบถ้วนแล้วตามที่ซื้อขายในเวลา หรือใกล้เวลาที่กระทำผิดนั้น แต่ผู้กระทำผิดจะเลือกถือเอาตามราคาที่อธิบดีกำหนดให้ก็ได้

มาตรา ๑๐๔ ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้ประการใดก็ตาม ศาลอาจใช้ดุลพินิจลงโทษผู้กระทำผิดให้ใช้เบี้ยปรับนอกจากโทษจำอีกก็ได้ แต่ว่าเบี้ยปรับและกำหนดโทษจำนั้น ทั้งสองอย่างต้องไม่เกินอัตราโทษอย่างสูงที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๑๐๕ เจ้าของเรือจะต้องรับผิดชอบในทางแพ่งในการใช้เบี้ยปรับ ซึ่งได้ลงโทษปรับนายเรือสำหรับความผิดใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ และโดยทำนองเดียวกันเจ้าของหรือเจ้าสำนักใด ๆ จะต้องรับผิดชอบซึ่งได้ลงโทษปรับตัวแทน หรือผู้ปกครองที่นั้น ๆ ซึ่งกระทำการแทนตน หรือควบคุมดูแลผลประโยชน์ของตนนั้น

หมวด ๑๔

ตัวแทน

มาตรา ๑๐๖ บุคคลใดได้รับอำนาจจากเจ้าของสินค้าโดยแสดงออกชัด หรือโดยปริยาย ให้เป็นตัวแทนในเรื่องสินค้านั้น ๆ เพื่อกิจการอย่างใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ และการให้อำนาจนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุมัติแล้วไซ้ ท่านให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นเจ้าของสินค้าในกิจการนั้น ๆ

มาตรา ๑๐๗ ถ้านายเรือลำใดให้อำนาจแก่บุคคลใดให้กระทำการเป็นตัวแทนของตน โดยได้รับอนุมัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลนั้นยอมรับเป็นตัวแทนโดยแสดงออกชัดหรือโดยปริยาย เพื่อกระทำหน้าที่ใด ๆ ตามบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ไซ้ ในเมื่อไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ท่านว่าตัวแทนนั้นต้องระวางโทษเป็นอย่างเดียวกันกับนายเรือ

มาตรา ๑๐๘ ถ้าบุคคลใดร้องขออนุญาตต่อพนักงาน เพื่อกระทำการเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่างแทนบุคคลอื่น พนักงานอาจเรียกให้ผู้ที่ร้องขอเช่นนั้น แสดงใบมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากบุคคลซึ่งตนร้องขอจะกระทำการแทนนั้นได้ ถ้าและไม่มีใบมอบอำนาจเช่นนี้มาแสดง พนักงานจะไม่ยอมกระทำการกับผู้นั้นก็ได้

มาตรา ๑๐๙ เสมียนหรือคนใช้ของบุคคลใด หรือห้างใดอาจจะทำกิจการทั้งหลายทั้งปวงแทนตัวบุคคล หรือห้างนั้นที่ตุลกลสถานได้ แต่ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่ยอม

รับรองเสมียนหรือคนใช้นั้นเสียก็ได้ เว้นแต่บุคคลหรือห้างนั้นจะได้ยื่นใบมอบอำนาจทั่วไปไว้ที่ศาล
ลกสถานให้อำนาจเสมียนหรือคนใช้นั้นทำการแทนตน และได้วางประกันโดยทำทัณฑ์บนหรือ
ประการอื่นให้ไว้ตามแต่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรและพอใจ เพื่อให้เสมียนหรือคนใช้นั้น
ปฏิบัติการโดยถูกต้องสมควร

หมวด ๑๕
บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๑๑๐ ถ้าเรือลำใดบรรทุกกลางหรือถ่ายออกซึ่งของหรือสินค้าอย่างใด ๆ ก็
ดี หรือกระทำการงานอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ในวันอาทิตย์ หรือวันหยุด หรือก่อน หรือภายหลัง
เวลาราชการดังกล่าวไว้ในใบแนบ ๕(ค) แห่งพระราชบัญญัตินี้ นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก
อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และได้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๕
(ค) นั้นแล้ว ท่านว่านายเรือหรือตัวแทนหรือทั้งสองคนร่วมกันมีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่
เกินกว่าห้าร้อยบาท แต่การที่ต้องรับผิดตามมาตรานี้ ไม่กระทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นจากโทษที่จะพึง
ต้องรับตามมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๑ เมื่อมีความจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน จะต้อง
วางพนักงานประจำเรือ ณ ที่ใด และจะไปยังที่นั้นจากด่านศุลกากรอันใกล้ที่สุดไม่ได้โดยง่ายก็ดี
หรือเมื่อนายเรือหรือบุคคลอื่นซึ่งมีประโยชน์ได้เสียประสงค์จะให้พนักงานไปทำการ ณ ที่เช่นนั้น
นั้นก็ดี ท่านว่าบรรดาค่าเดินทางและค่าธรรมเนียมประจำวันอัตราในใบแนบ ๕ (ง) นั้นให้คิดเอา
แก่เรือหรือบุคคลที่ร้องขอ

มาตรา ๑๑๒ ถ้าเกิดมีข้อโต้เถียงขึ้นในระหว่างกรมศุลกากรกับผู้นำของเข้า ผู้ส่ง
ของออก พ่อค้า ผู้จำหน่าย หรือผู้ที่มีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับเรื่องข้อใดที่กำลังผ่าน
ศุลกากรให้นำของนั้นไปยังศาลสถาน หรือไปเก็บไว้ในที่มั่นคงแห่งใดแห่งหนึ่งในระหว่างวินิจฉัย
ข้อโต้เถียงนั้น เว้นไว้แต่พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าของหรือตัวแทนจะตกลงกัน ยอมให้เอาแต่
ตัวอย่างของไว้วินิจฉัยข้อโต้เถียง และเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน ให้วางเงินเป็น
จำนวนอันพอเพียงค้ำประกันตามอัตราสูงสุดที่จะต้องเสียสำหรับของนั้นไว้ ณ ศาลสถาน

มาตรา ๑๑๓ บรรดาใบขนสินค้า บัญชี สมุดบัญชี บันทึกเรื่องราวหรือเอกสารไม่ว่า
ประเภทใด ๆ ให้ทำและถือไว้เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ใบขนสินค้า บัญชี หรือบันทึก
เรื่องราวอย่างอื่นที่ต้องทำขึ้นตามบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านมิให้ถือว่าสมบูรณ์ นอกจากจะ
ได้ทำให้ถูกต้องเคร่งครัดตรงตามที่บัญญัติไว้ เมื่อจะต้องจัดและแยกประเภทปริมาณสินค้า ก็ต้อง
กระทำการนั้นให้ถูกต้องเคร่งครัดตรงตามบัญชี รายชื่อสินค้าขาเข้าและขาออกแบบราชการ ราคา
แยกประเภทหนึ่ง ๆ และราคารวมยอดในใบขนสินค้านั้นให้ลงไว้เป็นเงินสยามจำนวนที่บอใน
ต้นใบขนสินค้าทุกฉบับให้ลงเป็นตัวอักษร ส่วนสำเนาจะลงเป็นตัวเลขก็ได้ ห้ามมิให้รับใบขนสินค้า

ฉบับใด นอกจากจะมีรายการละเอียดบริบูรณ์ดังที่กำหนดไว้ในแบบตามที่กฎหมายบัญญัติ พร้อมทั้งค่าแสดงของผู้นำของเข้าหรือตัวแทนดังที่กำหนดไว้ด้วย

มาตรา ๑๑๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ใด ๆ อาจเรียกให้ยื่นบัญชี ราคาสินค้า บัญชีสินค้าสำหรับเรือ ใบตราส่งสินค้า ใบรับสมุดบัญชี บันทึกเรื่องราว หรือเอกสารอย่างอื่นอันเกี่ยวข้องกับใด ๆ ที่กำลังผ่าน หรือได้ผ่านศุลกากรนั้นได้ เพื่อตรวจสอบหรือเทียบดูให้ถูกต้องกับใบขนสินค้า ใบรับรอง ใบแสดงการหรือรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ต่อกรมศุลกากร และถ้าไม่ยอมยื่นไซ้ร้ทำนว่าบุคคลผู้จ้งใจไม่ยอมปฏิบัติตามคำเรียกของพนักงานนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๑๑๕ ถ้าผู้ใดไม่ยอมยื่นแบบใบรับรอง ใบแสดงการ คำสำแดงบันทึกเรื่องราว หรือไม่ยอมให้ค่าแสดงข้อความอื่นแก่พนักงานคนใดซึ่งบังคับให้ยื่นหรือแสดง หรือที่เรียกให้ยื่นหรือแสดงโดยชอบตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ศุลกากรก็ดี หรือละเลยไม่ยื่นแบบใบรับรอง ใบแสดงการ คำสำแดง บันทึกเรื่องราว หรือไม่ให้ค่าแสดงข้อความอื่นเช่นว่านั้นภายในเวลาอันควร หรือเวลาอันระบุไว้และตามแบบที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ดี ทำนว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๑๑๖ สำเนาใบรับรอง ใบขนสินค้า หรือเอกสาร และบัญชี หรือข้อความแถลงสิ่งซึ่งไม่ใช่เป็นความลับนั้น เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ออกให้ได้โดยให้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราในแบบ ๔ (จ)

มาตรา ๑๑๗ การบรรทุกของลงเรือ หรือขนขึ้นจากเรือ การพาเอาของไป และการขนของขึ้นบกก็ดี การนำของไปยังที่สำหรับตรวจก็ดี การชั่งของ การนำของขึ้นซึ่ง เปิดกลับบรรจุ เอาเข้ารวม คัดเลือก แบ่งแยกกอง ทำเครื่องหมาย และลงเลขหมาย ซึ่งเป็นการจำเป็น หรืออนุญาตให้กระทำนั้นก็ดี การขนย้ายของไปเก็บในที่สำหรับเก็บจนกว่าจะได้รับมอบไปก็ดี ทำนว่าให้เป็นหน้าที่ของผู้นำของเข้า หรือผู้ส่งของออกจะพึงกระทำโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง และถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้นแก่ของในระหว่างที่อยู่ในความรักษา หรือตรวจตราดูแลของกรมศุลกากรอันมิได้เกิดแต่การจงใจกระทำหรือเกิดแต่ความบกพร่องไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ไซ้ร้ ทำนว่ากรมศุลกากรหาต้องรับผิดชอบในการเสียหายนั้นไม่

มาตรา ๑๑๘ บรรดาหีบห่อซึ่งมีของอยู่ข้างใน ต้องมีเครื่องหมายและเลขหมาย และต้องแสดงเครื่องหมาย และเลขหมายเช่นว่านั้นลงไว้ในเอกสารทุกฉบับ ที่เกี่ยวข้องกับของนั้น

มาตรา ๑๑๙ ถ้าผู้ใดกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ และความผิดนั้นมิได้มีบัญญัติโทษไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นไซ้ร้ ทำนว่าผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนัก [เอกสารแนบท้าย] กฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ใบนับ ๑ (รายงาน)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ใบนับ ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ใบนับ ๓ ใขอเปิดตรวจ

(๔) ใบนับ ๔ อัตราค่าธรรมเนียมและภาระติดพัน

(๕) ใบนับ ๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) ใบนับ ๖

(๗) ใบนับ ๗ ใบล้อยเรือออก

(๘) ใบนับ ๘ ค่าแสดงที่ยื่นพร้อมกับบัญชีสินค้าสำหรับเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๙) ใบนับ ๙ ใบนับสินค้าถ่ายลำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๐) ใบนับ ๑๐ ใบนับสำหรับสินค้าส่งไปตามชายฝั่งโดยเรือไปต่างประเทศ

(๑๑) ใบนับ ๑๑ ใบนับอนุญาตปล่อยสินค้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๒) ใบนับ ๑๒ คำแจ้งความในเรื่องใบนับอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ้มได้ทั่วไปขาเข้า และ คำแจ้งความในเรื่องใบนับอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ้มได้ทั่วไปขาออก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๓) ใบนับ ๑๓ บัญชีรายละเอียดของสินค้าที่ขึ้นขึ้น

สำนักงาน (ดูข้อมูลภาพกฎหมาย)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัมพิกา/ แก้วไข

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๘/๓/๕๕

A+B (C)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

วชิระ/ปรับปรุง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา